YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu neljäs jaosto)
9 päivänä huhtikuuta 1997 *

Asiassa T-47/95,

Terres rouges consultant SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Pariisi (Ranska),

Cobana import SARL, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Rungis (Ranska), ja

SIPEF NV, Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Antwerpen (Belgia),

kaikkien edustajana asianajaja Michel Aurillac, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Charles Duro, 4 boulevard Royal,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Théofanis Christoforou, Yves Renouf ja Gérard Berscheid, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jota tukevat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat Arthur Brautigam ja Jürgen Huber, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Bruno Eynard, 100 boulevard Konrad Adenauer,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään yhteisöjen asioita hoitavan yksikön valtionasiamies Rosario Silva de Lapuerta, prosessiosoite Luxemburgissa Espanjan suurlähetystö, 4—6 boulevard Emmanuel Servais,

ja

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisosastopäällikkö Catherine de Salins ja hallinnollinen avustaja Frédéric Pascal, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 9 boulevard du Prince Henri,

väliintulijoina,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyn banaanien puitesopimuksen täytäntöönpanon siirtymätoimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3224/94 (EYVL L 337, s. 72),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke ja M. Jaeger,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 4.12.1996 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Säädökset ja riita-asian perustana olevat tosiseikat

1 Banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1, jäljempänä asetus N:o 404/93), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna maatalousalalla Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi tarvittavista mukautuksista ja siirtymäjärjestelyistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, s. 105), vahvistetaan banaanialan yhteinen markkinajärjestely.

2 Asetuksen N:o 404/93 15 artiklassa erotetaan toisistaan seuraavat tuontimuodot:

— perinteinen AKT-valtioiden tuonti asetuksen liitteessä vahvistettujen banaanimäärien rajoissa (jäljempänä perinteiset AKT-banaanit),

— muu kuin perinteinen AKT-valtioiden tuonti, joka ylittää perinteisille AKT-banaaneille vahvistetut määrät (jäljempänä muut kuin perinteiset AKT-banaanit),

— muiden kolmansien maiden kuin AKT-valtioiden tuonti, joka vastaa kolmansista maista peräisin olevia määriä (kolmansien maiden banaanit).

3 Asetuksen N:o 404/93 18 artiklassa säädettiin, että kolmansien maiden banaanien ja muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tuonnin tariffikiintiöksi vahvistetaan vuosittain 2 miljoonaa tonnia. Tämän kiintiön rajoissa asetuksessa vahvistettiin kolmansien maiden banaanien tuonnista perittävä maksu ja säädettiin, että muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tuonnin on tapahduttava tullitta. Asetuksessa vahvistettiin maksut myös sellaisille kahdelle banaanien luokille, jotka jäävät kiintiön ulkopuolelle. Perinteiset AKT-banaanit, joita ei lasketa mukaan kiintiöön, oli vapautettu kokonaan tästä maksusta.

4 Sen jälkeen kun neuvosto oli antanut asetuksen N:o 404/93, tietyt Latinalaisen Amerikan banaanintuottajamaat eli Kolumbia, Costa Rica, Guatemala, Nicaragua ja Venezuela pyysivät tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (jäljempänä Gatt-sopimus) XXIII artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti erityisryhmän muodostamista. Tällaisen ryhmän muodostaminen oli Gatt-sopimuksen soveltamiseen liittyvien erimielisyyksien sovittelumenettelyn yksi vaihe. Ryhmän tehtäväksi annettiin sopimuspuolten käsiteltäväksi saatetun kysymyksen tarkasteleminen ja huomioiden tekeminen sopimuspuolten auttamiseksi suositusten laatimisessa ja esitetyn kysymyksen ratkaisemisessa.

5 Tämä erityisryhmä totesi Gatt-sopimuksen kanssa ristiriidassa oleviksi asetuksella N:o 404/93 vahvistetun järjestelmän tietyt seikat, kuten esimerkiksi banaanien tuonnissa perityt erityismaksut, yhteisön AKT-maista peräisin oleville banaaneille myöntämät suosituimmuustullit sekä sellaisten tuontitodistusten myöntämisen, joiden nojalla banaaneja voidaan tuoda tariffikiintiön rajoissa. Ryhmä suositteli, että sopimuspuolet pyytäisivät yhteisöä saattamaan nämä seikat vastaamaan Gatt-sopimuksessa yhteisölle asetettuja velvoitteita. Sopimuspuolet eivät hyväksyneet erityisryhmän raporttia.

6 Tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi Latinalaisen Amerikan maiden ja yhteisön välisen erimielisyyden lopulliseksi ratkaisemiseksi, yhteisö ilmoitti lokakuussa 1993 aikomuksestaan "dekonsolidoida" Gatt-sopimuksen XXVIII artiklan perusteella kyseisessä sopimuksessa olevassa myönnytysten luettelossa tarkoitettuja banaaneja koskevan tullin ja aloittaa neuvottelut niiden osapuolten kanssa, joita tämä artikla pääasiallisesti koskee.

7 Osana tätä dekonsolidointia komissio aloitti neuvottelut, jotka johtivat maaliskuussa 1994 kyseisten Latinalaisen Amerikan maiden (lukuun ottamatta Guatemalaa) kanssa tehtyyn banaanialan puitesopimukseen (jäljempänä puitesopimus).

8 Tässä puitesopimuksessa määrätään erityisesti tariffikiintiön rajoissa kolmansien maiden banaaneista maksettavan tullin alentamisesta 100 ecusta 75 ecuun tonnilta.

9 Tariffikiintiö jaetaan puitesopimuksessa erityisosuuksiin seuraavalla tavalla:

Maa	Tariffikiintiön osuus
Costa Rica	23,4 %
Kolumbia	21,0 %
Nicaragua	3,0 %
Venezuela	2,0 %
Dominikaaninen tasavalta ja muut AKT-maat muiden kuin perinteisten määrien osalta	90 000 tonnia
Muut maat	46,32 % (1994) 46,51 % (1995)

10 Koska tähän puitesopimukseen oli päästy, sen sopimuspuolet sitoutuivat siihen, etteivät ne pyydä erityisryhmän tästä kysymyksestä laatiman raportin hyväksymistä.

11 Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyn banaanien puitesopimuksen täytäntöönpanon siirtymätoimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 3224/94 (EYVL L 337, s. 72, jäljempänä asetus N:o 3224/94 tai riidanalainen asetus) vahvistetaan siirtymätoimenpiteet banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamiseksi siihen asti, kunnes lopulliset toimenpiteet toteutetaan.

12 Muille kuin perinteisille AKT-banaaneille myönnetty 90 000 tonnin määrä jaetaan asetuksessa N:o 3224/94 seuraavasti:

Maa	Määrä tonneina
Dominikaaninen tasavalta	55 000
Belize	15 000
Norsunluurannikko	7 500
Kamerun	7 500
Muut	5 000

13 Tämä jako vahvistettiin asetuksen N:o 404/93 20 artiklan perusteella; tässä artiklassa komissiolle annetaan oikeus antaa yksityiskohtaiset säännöt kyseisen asetuksen IV osaston (kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmä) soveltamisesta.

14 Kantajina on kolme yhtiötä, jotka hoitavat 70 prosenttia Norsunluurannikon banaanituotannon tuonnista ja markkinoille saattamisesta.

Asian käsittely

15 Kantajat nostivat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 20.2.1995 toimittamallaan kirjelmällä kanteen asetuksen N:o 3224/94 kumoamiseksi.

16 Neuvosto toimitti 22.3.1995 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission väitteitä.

17 Vastaaja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 28.4.1995 toimittamallaan asiakirjalla prosessiväitteen.

18 Kantajat esittivät tätä väitettä koskevat huomautuksensa 9.6.1995.

19 Espanjan kuningaskunta teki 20.7.1995 väliintulohakemuksen komission väitteiden tueksi.

20 Ranskan tasavalta toimitti 27.7.1995 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission väitteitä.

21 Prosessiväitteen käsittely yhdistettiin pääasian käsittelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljännen jaoston) 26.10.1995 antamalla määräyksellä. Neljännen jaoston puheenjohtajan samana päivänä antamilla määräyksillä neuvosto, Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan vastaajan väitteitä.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti siirtää asian viidestä tuomarista muodostuvan laajennetun neljännen jaoston käsiteltäväksi.

23 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia, mutta kehotti vastaajaa vastaamaan kirjallisesti joihinkin kysymyksiin ja toimittamaan jäljennöksen hallintokomitean 20.12.1994 pidetystä kokouksesta laaditusta pöytäkirjasta. Vastaaja toimitti vastauksensa sekä pyydetyn asiakirjan 26.11.1996.

24 Asianosaisten ja väliintulijoiden (lukuun ottamatta neuvostoa) esittämät lausumat kuultiin ja asianosaiset ja väliintulijat vastasivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin 4.12.1996 pidetyssä julkisessa istunnossa.

Asianosaisten ja väliintulijoiden esittämät väitteet

25 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asetuksen N:o 3224/94 ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti toteaa sen perusteettomaksi sekä

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti toteaa sen perusteettomaksi.

28 Espanjan kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kanne jätetään tutkimatta, tai toissijaisesti toteaa sen perusteettomaksi.

29 Ranskan tasavalta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jättää kanteen tutkimatta.

Asianosaisten ja väliintulijoiden esittämät oikeudelliset perusteet ja niiden perustelut

30 Kantajat esittävät kumoamisväitteidensä tueksi neljä kanneperustetta, jotka koskevat olennaisten muotomääräysten rikkomista, asetuksen N:o 404/93 rikkomista, sitä, ettei puitesopimusta olisi pitänyt soveltaa, ja Loméssa 15.12.1989 allekirjoitetun neljännen AKT—ETY-yleissopimuksen rikkomista.

31 Komissio katsoo ensisijaisesti, että kanne on jätettävä tutkimatta, ja toissijaisesti, että kaikkien neljän kanneperusteen todetaan olevan perusteettomia.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten ja väliintulijoiden esittämät väitteet ja niiden perustelut

32 Komissio, jota Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja neuvosto tukevat, vetoaa siihen, että kanne on jätettävä tutkimatta sen vuoksi, että asetus N:o 3224/94 ei koske EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan ja erikseen kantajia.

33 Kantajat katsovat ensinnäkin, että ne tuovat yhteisöön 70 prosenttia Norsunluurannikon tuotannosta ja että yksi niistä eli Terres rouges consultant tuo ainoastaan Norsunluurannikon banaaneja.

34 Kantajat muistuttavat siitä, että asetuksen N:o 404/93 15 artiklan ja liitteen mukaan Norsunluurannikko saa viedä yhteisöön vuosittain 155 000 tonnia banaaneja perinteisinä AKT-banaaneina. Kantajien mukaan tämä määrä on nykyisiä tuotantomahdollisuuksia alempi, ja Norsunluurannikko voisi saattaa yhteisön markkinoille noin 50 000 tonnia enemmän banaaneja.

35 Kantajat katsovat, että asetuksen N:o 404/93 mukaisesti Norsunluurannikolla oli oikeus 2 miljoonan tonnin tariffikiintiöön ja että tämä oikeus oli vahvistettu komission varapuheenjohtajan Norsunluurannikon maatalousministerille lähettämässä, 12.7.1993 päivätyssä kirjeessä seuraavasti: "Olen sitä paitsi vakuuttunut siitä, että perinteiset määrät ylittävän AKT-banaanien tuonnin vapauttaminen tullista vuosittaisen 2 miljoonan tonnin kiintiön rajoissa mahdollistaa sen, että Norsunluurannikko voi myydä koko tuotantonsa yhteisön markkinoilla."

36 Asetuksen N:o 3224/94 antamisen vuoksi Norsunluurannikolta peräisin olevien, muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tariffikiintiötä pienennettiin 7 500 tonniin vuodessa taannehtivasti 1.10.1994 alkaen. Asetuksella N:o 3224/94 muutettiin siis olennaisella tavalla asetuksella N:o 404/93 saatuja oikeuksia.

37 Tämän vuoksi kantajat katsovat, että Norsunluurannikolta peräisin olevien muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tariffikiintiön huomattava pienentäminen koski niitä suoraan.

38 Kantajien mukaan asetus koski niitä myös erikseen, koska ne edustivat 70:tä prosenttia Norsunluurannikon tuonnista. Kun ne olisivat voineet tuoda vuonna 1994 yhteisön markkinoille noin 35 000 tonnia muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja eli 70 prosenttia 50 000 tonnin lisämäärästä, nykyisin taas ne pystyivät tuomaan ainoastaan 5 250 tonnia vuodessa eli 70 prosenttia Norsunluurannikolle myönnetystä 7 500 tonnista.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Yhteisöjen tuomioistuimen ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa annetaan yksityisille oikeus riitauttaa päätökset, jotka siitä huolimatta, että ne on annettu asetuksina, koskevat näitä suoraan ja erikseen. Tällä määräyksellä pyritään välttämään erityisesti se, että yhteisöjen toimielimet voisivat pelkästään valitsemalla toimenpiteen muodoksi asetuksen estää yksityisiä nostamasta kanteita päätöksistä, jotka koskevat näitä suoraan ja erikseen, ja siten määräyksellä pyritään täsmentämään, että toimen luonnetta ei voida muuttaa valitsemalla sille tietty muoto (ks. yhdistetyt asiat 789/79 ja 790/79, Calpak ja Società Emiliana Lavorazione Frutta v. komissio, tuomio 17.6.1980, Kok. 1980, s. 1949, 7 kohta ja asia T-298/94, Roquette Frères v. neuvosto, tuomio 7.11.1996, Kok. 1996, s. II-1531, 35 kohta).

40 Asetuksen ja päätöksen välistä eroa on tarkasteltava yleisesti eikä ainoastaan kyseessä olevan toimen kannalta. Tämän vuoksi on tarkasteltava riidanalaisen toimen luonnetta ja erityisesti niitä oikeusvaikutuksia, joita sillä pyritään saamaan aikaan tai joita se tosiasiassa tuottaa (ks. asia 26/86, Deutz und Geldermann v. neuvosto, tuomio 24.2.1987, Kok. 1987, s. 941, 7 kohta ja em. asia Roquette Frères v. neuvosto, tuomion 36 kohta).

41 Tässä asiassa mitkään seikat riidanalaisessa asetuksessa eivät tue sitä, että se olisi asetuksen muodossa annettu päätös. Sen sanamuoto on yleisluontoinen ja abstrakti, sitä sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa eikä siinä ole otettu huomioon yksittäisten tuojien tilannetta. Sillä on tarkoitus muuttaa asetuksella N:o 404/93 vahvistettua banaanien tuontijärjestelmää siten, että se mukautetaan kyseessä olevien Latinalaisen Amerikan maiden kanssa tehdyllä puitesopimuksella vahvistettuihin muutoksiin.

42 Riidanalaista asetusta sovelletaan siis objektiivisesti määritettyihin tilanteisiin, ja sillä on oikeusvaikutuksia yleisesti ja abstraktisti määriteltyyn henkilöryhmään.

43 Sen osalta, koskeeko riidanalainen asetus erikseen kantajia, on syytä palauttaa mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ei ole poissuljettua, että tietyissä olosuhteissa jopa normatiivinen toimi, jota sovelletaan yleisesti kyseessä oleviin taloudellisiin toimijoihin, voi koskea erikseen joitakin näistä (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta; asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 19 kohta ja asia T-116/94, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori v. neuvosto, määräys 11.1.1995, s. II-1, 26 kohta). Tällaisessa tapauksessa yhteisön toimi voi samanaikaisesti olla luonteeltaan normatiivinen ja tiettyjä taloudellisia toimijoita kohtaan päätöksen luonteinen (yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 50 kohta).

44 Se, että enemmän tai vähemmän tarkasti voidaan määritellä sellaisten oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimenpidettä sovelletaan, tai yksilöidä heidät, ei tarkoita sitä, että tämän toimenpiteen voidaan katsoa koskevan heitä erikseen (ks. asia 123/77, UNICME v. neuvosto, tuomio 16.3.1978, Kok. 1978, s. 845, 16 kohta).

45 Tältä osin on syytä pitää mielessä tämän riita-asian perustana olevat säännökset. Asetuksen N:o 404/93 19 artiklassa säädetään, että tariffikiintiöksi vahvistetaan 66,5 prosenttia sellaisten toimijoiden luokalle, jotka ovat pitäneet kaupan kolmansien maiden banaaneja ja/tai muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja (luokka A), 30 prosenttia sellaisten toimijoiden luokalle, jotka ovat pitäneet kaupan yhteisön banaaneja ja/tai perinteisiä AKT-banaaneja (luokka B) ja 3,5 prosenttia sellaisten yhteisöön sijoittautuneiden toimijoiden luokalle, jotka ovat alkaneet pitää kaupan vuodesta 1992 alkaen muita kuin yhteisön banaaneja ja/tai muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja (luokka C). Ne lisäedellytykset, jotka toimijoiden on täytettävä, määritellään asetuksen 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Toimijat, jotka täyttävät nämä edellytykset ja joille kyseessä olevien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset myöntävät tuontitodistuksia, voivat vapaasti tuoda kolmansien maiden banaaneja tai muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja tariffikiintiön rajoissa, riippumatta siitä, mihin tuojaluokkaan nämä toimijat kuuluvat.

46 On myös syytä palauttaa mieleen, että yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että asetuksen N:o 404/93 18 ja 19 artiklalla on tarkoitus vahvistaa kolmansien maiden kanssa käytävän banaanikaupan järjestelmän ja tariffikiintiön jakamistapa taloudellisten toimijoiden objektiivisten kriteerein määriteltyjen luokkien kesken. Tämän vuoksi säännöksiä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin, ja niillä on oikeusvaikutuksia yleisesti ja abstraktisesti määriteltyjen henkilöryhmien osalta. Tästä seuraa se, että riidanalainen asetus koskee kantajia ainoastaan sellaisina objektiivisesti todettavina taloudellisina toimijoina, jotka pitävät kaupan kolmansista maista peräisin olevia banaaneja, samoin perustein kuin kaikkia muitakin samassa tilanteessa olevia taloudellisia toimijoita (asia C-276/93, Chiquita Banana ym. v. neuvosto, määräys 21.6.1993, Kok. 1993, s. I-3345, 10—12 kohta).

47 On totta, että asetuksella N:o 3224/94 rajoitettiin sellaisten muiden kuin perinteisten AKT-banaanien määrää, joita Norsunluurannikko voi viedä tariffikiintiön rajoissa. Asetuksen N:o 404/93 säännösten mukaisesti (ks. edellä 45 kohta) luokkiin A, B ja C kuuluvilla tuojilla on kaikilla oikeus tuoda Norsunluurannikolta peräisin olevia banaaneja. Asetus N:o 3224/94 koskee siten kaikkia sellaisia tuojia, jotka haluavat tuoda banaaneja Norsunluurannikolta, ja se, että kantajat tuovat tällä hetkellä suuren osan Norsunluurannikon banaanituotannosta, ei ole miten-kään poikkeuksellinen tilanne, joka erottaisi nämä tuojat muista tuojista.

48 Kantajien väite, jonka mukaan asetuksella N:o 3224/94 muutettiin olennaisella tavalla asetuksella N:o 404/93 vahvistettuja oikeuksia, on hylättävä.

49 Edellä mainittu väite perustuu sellaiseen oletukseen, että ennen asetuksen N:o 3224/94 antamista Norsunluurannikko olisi voinut saattaa noin 50 000 tonnia muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja yhteisön markkinoille niiden 155 000 tonnin lisäksi, jotka sille oli myönnetty asetuksella N:o 404/93 perinteisiä AKT-banaaneja varten (ks. edellä 34—38 kohta).

50 Tältä osin on korostettava ensinnäkin, että asetuksessa N:o 3224/94 ei estetä sitä, että kantajat tuovat yhteisön markkinoille Norsunluurannikolta peräisin olevia perinteisiä AKT-banaaneja. Kantajat voivat todellakin edelleen tuoda 70 prosenttia tai jopa enemmänkin niistä 155 000 tonnista perinteisiä AKT-banaaneja, jotka tälle maalle on myönnetty.

51 Toiseksi on todettava, kuten komissiokin on korostanut istunnossa ilman, että kantajat esittivät vastaväitteitä, että Norsunluurannikolta asetuksella N:o 404/93 käyttöön otetun uuden järjestelmän jälkeen vuosina 1993 ja 1994 vietyjen perinteisten

AKT-banaanien ja muiden kuin perinteisten AKT-banaanien määrä ei ole ylittänyt 160 000 tonnia vuodessa. Tämä vienti ei siis ylittänyt 162 500 tonnin määrää, joka muodostuu Norsunluurannikolle myönnetystä 155 000 tonnista perinteisiä AKT-banaaneja ja asetuksella N:o 3224/94 myönnetystä 7 500 tonnin osuudesta muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja. Todellisuudessa kantajien esittämä 50 000 tonnin määrä on ainoastaan arvio Norsunluurannikon banaaniviljelysten mahdollisesta tuotannosta eikä todellisesta viennistä. Toisin kuin kantajat väittävät, asetuksen N:o 3224/94 antaminen ei vaikuttanut tosiasiallisesti heidän asemaansa.

52 Sitä paitsi komission varapuheenjohtaja ei katsonut kantajien mainitsemassa 12.7.1993 päivätyssä kirjeessään (ks. edellä 35 kohta), että 200 000 tonnin määrä vastaisi Norsunluurannikon nykyistä tuotantoa. Varapuheenjohtaja totesi päinvastoin seuraavaa:

"— — Olen ollut täysin tietoinen maassanne tehdyistä investoinneista, joilla pyritään nostamaan banaanituotanto yli 200 000 tonniin vuodessa, ja voin vakuuttaa, että nämä tiedot on myös toimitettu neuvoston tietoon. Näiden tietojen perusteella neuvosto vahvisti Norsunluurannikolle perinteisen määrän, joka ylittää reilusti Lomén yleissopimuksen määräysten tulkintaan perustuvan määrän."

53 Komission varapuheenjohtaja selitti tämän jälkeen, miten Norsunluurannikolle myönnetty tariffikiintiö oli laskettu:

"Toisaalta on selvää, että neuvoston on pitänyt ottaa huomioon tarve säilyttää tasapaino yhteisön markkinoiden eri hankintalähteiden välillä, muuten koko asiassa ei olisi päästy ratkaisuun. Tämän vuoksi katson, että maallenne myönnetty

perinteinen määrä on itse asiassa kohtuullinen kompromissi, varsinkin kun tämä määrä on jopa suurempi kuin mitä maanne on tähän mennessä kyennyt yhteisömarkkinoille toimittamaan."

54 Kolmanneksi on todettava, että kantajien väite siitä, että Norsunluurannikko voisi saattaa yhteisön markkinoille vielä 50 000 tonnia lisää muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja asetuksen N:o 404/93 nojalla, ei pidä paikkaansa. Tämän asetuksen 18 artiklassa vahvistetaan yleisesti 2 miljoonan tonnin vuosittainen tariffikiintiö kolmansien maiden banaanien ja muiden kuin perinteisten AKT-banaanien osalta, eikä siinä ole myönnetty Norsunluurannikolle mitään erityisosuutta kiintiöstä.

55 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että asetuksessa N:o 3224/94 ei tarkoiteta erityisesti kantajien tilannetta eikä se koske sitä erityisesti ja että se koskee niitä ainoastaan objektiivisesti todettavina kolmansien maiden banaanien tuojina. Kantajien oikeusasemaan ei vaikuteta sellaisen tosiseikan osalta, jonka perusteella ne olisivat erotettavissa muista taloudellisista toimijoista, jotka ovat samassa tilanteessa.

56 Tästä seuraa se, että asetus N:o 3224/94 ei koske kantajia erikseen.

57 Vaikka ei ole tarkasti ottaen tarpeellista tarkastella kysymystä siitä, koskeeko tämä asetus suoraan kantajia, on kuitenkin lisättävä, että asetus vaikuttaa kantajien oikeusasemaan ainoastaan välillisesti. Asetuksen N:o 404/93 17 artiklassa tuojat velvoitetaan hankkimaan tuontitodistus kolmansien maiden banaanien maahantuontia varten. Mainitun asetuksen 17 ja 19 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on vahvistettava se määrä tuontitodistuksia, joka annetaan kullekin tuojalle, ja annettava nämä todistukset.

58 Tämän vuoksi ainoastaan sellaiset jäsenvaltioiden päätökset, joilla annetaan näitä todistuksia tai kieltäydytään antamasta niitä, voivat koskea suoraan kantajia. Se, että tietty banaanimäärä myönnetään Norsunluurannikolle asetuksella N:o 3224/94, ei voi vaikuttaa suoraan kantajien oikeusasemaan, koska nämä voivat vapaasti tuoda mistä kolmannesta maasta tai AKT-maasta tahansa peräisin olevia banaaneja tariffikiintiön rajoissa, jos ne ovat saaneet tarvittavat tuontitodistukset.

59 Lisäksi on korostettava, että kantajat eivät ole näyttäneet toteen, että ne eivät voisi tarpeen tullen riitauttaa asetuksen N:o 3224/94 pätevyyttä kansallisessa tuomioistuimessa, esimerkiksi nostamalla kanteen, joka koskisi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kieltäytymistä antaa niille tuontitodistuksia Norsunluurannikolta peräisin olevien muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tuontia varten, ja pyytää kansallista tuomioistuinta esittämään perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimelle tätä koskevan ennakkoratkaisukysymyksen.

60 Edellä esitetyn perusteella on selvää, että kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

61 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista, kantajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja neuvosto, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantajat velvoitetaan yhteisvastuullisesti korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.

3) Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Lenaerts Lindh Azizi

Cooke Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä huhtikuuta 1997.

H. Jung K. Lenaerts

kirjaaja laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja